

קטו.

חפלה על אריכות הגלות שעשוה לעון שם שלא תחול:

א לא לנו ייהה לא לנו כיילשען תנכבוד על-חסוך על-אמתקה: ב למה יאמרו הגוּם
אייה נא אליהם: ג ואלהנו בשמים כל אשר-חפץ עשה: ד עצביים בסוף זהב מעשה
ידי אדם: ה פחדם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: ו אוניהם להם ולא ישמעו אף להם
ולא יריחו: ז ידיהם וידיהם ולא ימשון רגליים ולא יהלכו לא-חגנו בגורנו: ח במוּתם יהיו
עשיהם כל אשר-בטח בהם: ט ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: י כ היה וכרכנו יברך
bihohoh עוזם ומגנם הוא: א יראי היה בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: כ היה וכרכנו יברך
יברך את-בית ישראל יברך את-ארון: ג יברך יראי היה לקטנים עם-הגדלים: ד יסף
יהוה עליהם עליהם ועל-בניכם: ט ברוכים אתם ליהוה עשה שם שמים וארץ: ט השמים
שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם: ז לא הפטים יהלורייה ולא כל-ירדי דומה:
ח ואנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם חלליה:

קטו.

שבחים גדולים לזכרו של קדשו והירק דוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל המבות שעשה לו כמה ניסים והוא ירע מה גמול ישם לו שא אפשר לחשב לו על כל
הגמול שעשה עמו:

א אהבתי כיישמע | יהוה אתי-קולי תחננו: ב בירחתה אונו לי יכומי אקרא: ג אפפוני
חביבות ומצרי שואל מצאוני צרה ונגן אמצעא: ד ובשם יהוה אקרא אנפה יהוה מלטה
נפשי: ה חנון יהוה וצדיק ואלהנו מרחם: ו שמר פתאים יהוה לדתי וליה יהושע: שובי
נפשי למונחבי ביריה גמל עלייכי: ח כי חלצת נפשי מפotta אתי-ענין מזדמעה את-רגלי^ה
מדחיה: ט אתה לך לפני יהוה בארכות החיים: האמנתי כי אדבר אני ענית מادر: א אני
אמרתי בחפי כל-האדם פזב: כ מה-איש ליהוה כל-תגמולו הי עלי: ג כסמי-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרא: ד גדרי ליהוה אשלים נגרה-נא לכל-עמו: ט יקר בעני יהוה הפטה
לחסידיו: ט אנפה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בז-אמתקה פתקת למוסרי: ז לך אופח זבח
תודה ובשם יהוה אקרא: ח גדרי ליהוה אשלים נגרה-נא לכל-עמו: ט בחרחות בית
יהוה בתוככי וירושלם חלליה:

אגרות קודש

[היתשליב]

צריך לעשות כל התלויה בה בוגע לשידוך, וכן כדי שביחד עם כתיבת הדיסערטאט ציע תחתי לה
גם משרה, שזה ימהר מציאת שידוך טוב.

ازכיר עה"צ.

בודאי משתדלת בהפצת היהדות ובפרט בין העולות מבומרא תני.